

Komentář k prvnímu čtení

Skutky apoštolů vypráví, co všechno se dělo po Velikonocích. S rostoucí komunitou křesťanů roste i pronásledování. Devátá kapitola obsáhle vypráví příběh obrácení Šavla na cestě do Damašku, z něhož dnes čteme až závěrečné verše, v nichž sám obrácený zakusí pronásledování. (Pramen: vira.cz)

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem. Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s helénisty a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu. Církev měla pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha svatého. (Sk 9,26-31)

Z dnešního evangelia

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůsta- nete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“ (Jan 15,1-8)

Zamyšlení

Možná nejeden rodič zažil horké chvíle, když se jeho dítě rozhodlo, že bude žít bez rodičů. Pubertální nápad se brzy ukázal jako hloupý, ale mladý člověk zjistí, jak nesnadné je žít bez kvalitního zázemí. Evangelium reaguje na práci vinařů. Mnozí z nás již keře a stromy neprořezáváme ani neřízkujeme. Přesto obraz větví napojených na kmen a mízy, která je napájí, zůstává velmi názor- ným. Co však je ona míza v duchovním životě? Ježíš dává učedníkům svého Ducha. Bez něho se křesťanství stane prázdným ritualizováním života či souborem morálních norem. Otevřme se znovu této Boží síle Ducha svatého. (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Prosím, Bože, o sílu být ukázněný a znát správnou míru,
abych se životem neplácal, ale uměl si rozumně rozdělit čas,
všímal si světlých chvil a důležitých okamžiků
a aspoň tu a tam si našel čas na nějaký kulturní zážitek.
Pomoz mi konat to, co mě teď čeká co nejlépe a poznávat,
že přítomná chvíle je ze všech nejdůležitější.
Chraň mě před naivní vírou, že v životě půjde všechno hladce.
Daruji mi střizlivé poznání, že těžkosti, prohry, neúspěchy a zvraty
jsou samozřejmou součástí života, a že díky jim rosteme
a zrajeme.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Dej si záležet na tom, jak věříš, protože tak budeš i žít.
- Kdybychom dokázali vypočítat Jeho příchod, přestali bychom s Ním počítat.
- Taký přílezeš k Bohu, jenom když na tebe něco leze?

VÁCLAV Č. 13. (2018)

29.4. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

5. neděle velikonoční

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
DD MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00

Modlitební skupina - Út v 16.30

Srdečně zvú na májové pobožnosti, které začnou 1. května vždy po mši svaté

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 29.4. 2018 v 9.00 na dobrý úmysl

Sulejovice **v 10.30**
Čt 3.5. 2018 za Boží požehnání pro Lukáše a Marušku
Ne 6.5. 2018 v 9.00

Sulejovice **v 10.30**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

279. Proč potřebujeme víru a svátosti, chceme-li žít dobrým a správným životem?

Kdybychom byli odkázáni pouze na vlastní síly, daleko bychom se ve své snaze být dobří nedostali. Díky víře poznáváme, že jsme Boží děti a že nám Bůh dává sílu. Tuto sílu, kterou přijímáme darem od Boha, nazýváme „milost“. Především ve – SVÁTOSTECH a v modlitbě nám Bůh dává milost, abychom to, co skutečně chceme dělat, jsme byli schopni dělat.

Protože Bůh zná naši ubohost, „vytrhl nás z moci temnosti“ prostřednictvím svého Syna Ježíše Krista. Daroval nám možnost, abychom znovu začali a spolu s ním se vydali cestou lásky.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

30. dubna – nez. pam. **sv. Zikmunda**, mučedníka
I PO TĚŽKÉM PROVINĚNÍ LZE DOSÁHNOUT SVATOSTI

Pocházel zřejmě z Lugdunum (pozdější Lyon), jenž tehdy bylo hlavním městem Burgundského království. I když tento kraj leží v dnešní Francii, byli jeho obyvatelé původně pohanským národem německého kmene. Zikmundovým otcem byl ariánský král Gundobald. Zikmund se asi krátce před rokem 500 oženil s Amalbergou, dcerou ostrogótského krále Theodoricha. S ní měl syna Sigerika. Působením biskupa Avita se seznámil s katolickou vírou a veřejně se odřekl ariánského bludařství. Pouze jeho otec, i když byl pravdám katolické církve velmi nakloněn, z obav před pomstou ariánců odmítl požadované veřejné odstoupení od bludů. Zikmund po přijetí víry se svou rodinou navštívil papeže Symmachu a přivezl od něj ostatky svatých. Za své sídlo si zvolil Ženevu a tamní biskup a pozdější světec Maxim v něm udržoval horlivost pro katolickou víru. Z jeho popudu vybudoval klášter St.Maurice-en-Vallais i s chrámem v Agaunu, na území Švýcarska. Do svatyně dal přenést ostatky Mořice a jeho druhu z Thébské legie. V klášteře soustředil mnichy, kteří se rozdělení do pěti skupin ve dne v noci střídali v nepřetržitém zpívání žalmů. Je to v Evropě jediné místo, kde od té doby bez přerušení trvá řeholní společenství. Zikmund podporoval i budování škol a zval věhlasné učitele.

V roce 516 zemřel Gundobald a Zikmund převzal vládu v Burgundsku. Usiloval o šíření katolické víry a obrácení ariánů. Po smrti první manželky se oženil s komornou Prokopíí, zvanou též Konstancie. Ta Sigerika z prvního manželství nenáviděla a v manželovi proto vyvolala podezření, že Sigerik touží zmocnit se jeho koruny vraždou. Protože ze Zikmunda barbarská pudovost nevyrchala, nechal se unést hněvem a dal Sigerika zardousit. Bylo to r. 522. Pak se vrhl na jeho tělo a hořce prý svého činu lítal. Začal se postit a vydal se konat velmi přísné pokání. Obcházíje chrámy prosil jednotlivé patrony o přimluvu až došel do kláštera sv. Mořice, tam se delší dobu kál a dosáhl odpuštění. Prosil Boha o potrestání již na tomto světě za svá provinění a přál si zemřít mučednickou smrtí.

Hned následujícího roku vtrhli do Burgundska Frankové, Zikmundovo vojsko porazili a obsadili část jeho říše. Zikmund sám se jako poustevník v mnišském rouchu ukrýl v jeskyni versalského vrchu, ale zrádní burgundčané ho vyslídili a přemluvili k přesunu do kláštera v Agaunu. Cestou ho průvodci svázali a vydali králi vítězných Franků Chlodomarovi. Ten ho nechal odvést do vězení v Orleansu, kde byli uvězněni dva Zikmundovi synové i manželka. Zikmundův bratr Godomar pak povstal proti Frankům a vyhnal je z Burgundska. Chlodomar se ale nechtěl s porážkou Zikmundovým bratrem smířit a rozhodl se k dalšímu útoku, avšak nejdříve i přes přimluvu opata z Micy tvrdě skoncoval se zajatci.

Bylo to v dalším roce po vpádu, na 1.máje, kdy Zikmunda, jeho manželku i oba syny dal vhodit do studny při vesnici Coulmiers /Saint-Péravy-la Colombe/ (dle některých překladů Kolumně). Tam prý leželi do 16. 10. 535 nebo r. 536, kdy opat Venerand měl dovoleno jejich ostatky vyzvednout a převést je do svého kláštera sv. Mořice. Dle jiných zdrojů je prý opat z Agaunu vyjmul již dříve. Slavnostní přenesení se dle zvykového práva rovnalo svatořečení. Podle svědectví biskupa Řehoře Tourského byl Zikmundův hrob oslaven zázračnými uzdraveními a ze studny, v níž tak dlouho jeho tělo leželo, pili prý vodu nemocní zimnicí a docházeli náhlého uzdravení.

Král Chlodomar byl ještě v roce vraždy zabit ve válce a jeho synové byli zavražděni lakotným strýcem.

Úcta k svatému Zikmundovi se šířila s rozdáváním jeho ostatků už v 9. a 11. stol. do Sens a opatství dnešního Švýcarska. Část Zikmundovy lebky je v Einsiedlen, kde se stal spolupatronem chrámu. V roce 1354 odnesl odtud Karel IV. větší část ostatků do Prahy a to část jeho lebky a rámě sv. Mořice. V roce 1365 při návratu z Avignonu navštívil Karel IV. klášter sv. Mořice a dosáhl toho, že mu bylo darováno tělo sv. Zikmunda, s nímž se cítil duchovně spřízněn. Ostatky byly 27. 9. uloženy v nové kapli sv. Víta a část ostatků věnoval polskému králi Kazimírovi pro katedrálu v Polocku. Od roku 1366 se z rozhodnutí pražské synody začal slavit svátek sv. Zikmunda 2. 5. jako zemského patrona a jeho úcta se rozšířila po celém českém království. V Čechách mu byly zasvěceny čtyři kostely a více oltářů. Dnešní náhrobek, po oloupení pokladu náhrobku původního, pochází asi z roku 1730. Svátek sv. Zikmunda se v našich zemích v posledním století uváděl 30. 4., protože na původní den sv. Zikmunda připadala památka učitele církve. Den úmrtí se zase vynechával z důvodu nezávazné památky sv. Josefa Dělníka, aby bylo možné zdůrazňovat oba svátky.

30. dubna – nez. pam. **sv. Pia V.**, papeže

1. května – nez. pam. **sv. Josefa**, Dělníka

2. května – pam. **sv. Atanáše**, biskupa a učitele církve

3. května – svátek **sv. Filipa a Jakuba**, apoštolů

6. Května – 5. neděle velikonoční; (nez. pam. **sv. Jana Sarkandra**, kněze a mučedníka)

**„Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.“**

Děkanství u Věch Svatých v Litoměřicích připravujeme **poutní zájezd do Hejnic** na Mezinárodní pouť smíření, která se koná v sobotu 5.5. 2018. Podrobnější údaje jsou na plakátku. Jsou volná místa, prosím, přihlašujte se u P.Józefa Szeligy nebo telefonicky a mailem.

Sbor Petra Chelčického zve na přednášku Mgr. Marka Váchy, PhD., katolického kněze a přednosty Ústavu etiky při 3. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, na téma Křesťanství a životní prostředí. Přednáška proběhne v sobotu 12. května od 9.15 hodin v konferenčním sále hotelu Lev. Vstup volný.

Sbírka z 22.4. 2018 = 2. 410,- Kč.

Pán Bůh zaplať.